

Věc C-558/19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

23. července 2019

Předkládající soud:

Tribunalul Cluj (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

3. července 2019

Žalobkyně:

Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Žalovaná:

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(omissis)

TRIBUNALUL CLUJ

**SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE (soud prvního stupně
v Kluži, Rumunsko - smíšený senát pro správní a daňové spory,
pracovněprávní spory a spory ze sociálního zabezpečení; dále jen „soud
prvního stupně“)**

(omissis)

Veřejné jednání ze dne 3. července 2018

(omissis)

Do rejstříku je zapsán správní a daňový spor mezi žalobkyní IMPRESA PIZZAROTTI & C SPA ITALIA SUCURSALA CLUJ (Impresa Pizzarotti & C SPA Italia, pobočka v Kluži) a žalovanou AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ DE ADMINISTRARE

A MARILOR CONTRIBUABILI (Národní agentura pro daňovou správu - Generální ředitelství pro správu velkých daňových poplatníků, Rumunsko), který se týká stížnosti proti správním daňovým aktům.

(*omissis*)

(*omissis*) Dne 2. července 2018 žalobkyně vložila do spisu zápisy ze soudního jednání týkající se procesního postavení žalované, kterými žalovaná navrhla zamítnutí návrhu na podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru Evropské unie.

[Žalobkyně] v návaznosti na procesní postavení žalované uvádí, že přeformulovala otázku v tom smyslu, že pokud by ustanovení čl. 11 odst. 2 a čl. 29 odst. 3 Codul fiscal (daňový zákoník) byla vykládána tak, jak tvrdí daňový orgán, tato ustanovení by porušovala články 49 a 63 SFEU (*omissis*), neboť by se mělo za to, že převody peněz mezi pobočkou usazenou v členském státě a mateřskou společností usazenou v jiném členském státě představují transakce, které mohou podléhat pravidlům v oblasti převodních cen.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

V rámci rozhodnutí o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru Evropské unie uvádí po přezkoumání spisu ve věci následující:

1. Okolnosti věci. Procesní kontext. Skutkový stav.

Soud prvního stupně projednává žalobu na neplatnost rozhodnutí (*omissis*) ze dne 23. listopadu 2017, která se týká správní stížnosti podané proti platebnímu výměru (*omissis*) ze dne 20. září 2017, (*omissis*) [a na neplatnost] platebního výměru (*omissis*) ze dne 20. září 2017, které vydalo Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Generální ředitelství pro správu velkých daňových poplatníků), které k tíži žalobkyně stanovilo doplatek daně z příjmů právnických osob ve výši 297 141,92 RON a dodatečný základ daně ve výši 1 857 137 RON.

Bylo uvedeno, že žalující společnost byla v období od 29. července 2016 do 11. září 2017 ze strany Activitatea de Inspectie Fiscală (služba činnosti daňové kontroly) Generálního ředitelství pro správu velkých daňových poplatníků podrobena daňové kontrole týkající se daně z příjmů právnických osob, s následným vyhotovením protokolu o daňové kontrole (*omissis*) ze dne 20. září 2017, na jehož základě byl vydán platební výměr (*omissis*) ze dne 20. září 2017, který k tíži uvedené společnosti stanovil dodatečné platební povinnosti ve výši 297 141,92 RON a dodatečný základ daně ve výši 1 857 137 RON.

V rámci daňové kontroly bylo zjištěno, že žalobkyně Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj uzavřela, jakožto úvěrující, dvě smlouvy o úvěru s SC Impresa Pizzarotti&C SPA Italia [jakožto úvěrovanou]: smlouvu (*omissis*) ze dne 6. února 2012 o poskytnutí úvěru ze strany [úvěrující] ve výši 11 400 000 eur a smlouvu (*omissis*) ze dne 9. března 2012 o poskytnutí úvěru ze strany [úvěrující]

ve výši 2 300 000 eur. Tyto částky byly půjčeny na počáteční období 1 roku, které bylo možné prodloužit dodatkem ke smlouvě. Smlouvy o úvěru neobsahují žádné ujednání týkající se výběru úroků ze strany žalobkyně. K 1. lednu 2013 činila zbývající částka, která měla být splacena, 11 250 000 eur. Tyto dva předmětné úvěry byly zcela splaceny do 9. dubna 2014.

Ve světle těchto úvah a s ohledem na čl. 11 odst. 2 a čl. 29 odst. 3 Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (zákon č. 571/2003, jímž se zavádí daňový zákoník) dospěly orgány daňové kontroly k závěru, že žalující společnost je subjektem propojeným s mateřskou společností, že poskytnuté úvěry představují převody, které měly být, v souladu s pravidly v oblasti převodních cen, uskutečněny za tržní cenu, která se skládá z průměrné úrokové sazby uplatňované ze strany Banca Națională a României (Národní banka Rumunska), a že v důsledku toho musí být zaplacena dodatečná daň ve výši 297 141,92 RON a že musí být stanoven dodatečný základ daně ve výši 1 857 137 RON.

Rozhodnutím č. 114/23.11.2017, které vydalo Generální ředitelství pro správu velkých daňových poplatníků, byla stížnost podaná žalobkyní, která se týkala sporné částky, zamítnuta jako neopodstatněná, a žaloba podaná žalobkyní proti tomuto rozhodnutí v rámci daňového sporu byla zapsána do rejstříku soudu prvního stupně dne 15. prosince 2017.

Žalobkyně tvrdí, že zákonná ustanovení uplatňovaná daňovým orgánem porušují články 49 a 63 SFEU v části, v níž stanoví, že převody peněz mezi pobočkou usazenou v členském státě a mateřskou společností usazenou v jiném členském státě představují transakce, které mohou podléhat pravidlům v oblasti převodních cen, jelikož tato pravidla nejsou použitelná v případě, kdy se pobočka a mateřská společnost nacházejí na území stejného státu.

Závěrem se žalobkyně domnívá, že jednání těchto orgánů porušuje unijní pravidla.

2. *Právní aspekty*

Soud prvního stupně uvádí, že právní otázka, která je předmětem posouzení v soudním řízení správním, se týká legitimacy správních daňových aktů, kterými se stanoví daň z příjmů právnických osob z transakcí spočívajících v převodu finančních prostředků mezi pobočkou a mateřskou společností, a to v případě, kdy jsou oba tyto subjekty usazeny ve dvou různých členských státech.

V této souvislosti je třeba objasnit, zda tento způsob stanovení povinnosti platby daně představuje správné uplatňování unijního práva ve smyslu článků 49 a 63 SFEU.

3. V rámci rozhodování o podaných návrzích na podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce soud prvního stupně dospěl k závěru, že za účelem spravedlivého rozhodnutí o žalobě (*omissis*) je nezbytné obrátit se na Soudní dvůr

Evropské unie ohledně zásadních otázek, které vyvstávají v rámci formulované předběžné otázky.

4. (*omissis*)

5. *Relevantní právní předpisy a judikatura*

I. *Vnitrostátní právní ustanovení použitelná na projednávaný spor*

Zákon č. 571/2003, jímž se zavádí daňový zákoník

- článek 7 - Definice obecných pojmů

(1) *Pro účely tohoto zákoníku, s výjimkou hlavy VI, mají níže uvedené pojmy a výrazy následující význam:*

[...]

20. *osoba - jakákoli fyzická nebo právnická osoba;*

21. *propojené subjekty - subjekt je propojený s jiným subjektem, pokud je vztah, který mezi nimi existuje, definován alespoň jedním z následujících případů:*

[...]

c) *právnická osoba je propojená s jinou právnickou osobou, pokud alespoň:*

i) *první právnická osoba drží, přímo nebo nepřímo, včetně podílů držených propojenými subjekty, nejméně 25 % hodnoty/počtu podílů na kapitálu nebo hlasovacích práv jiné právnické osoby, anebo pokud tuto právnickou osobu ovládá;*

ii) *druhá právnická osoba drží, přímo nebo nepřímo, včetně podílů držených propojenými subjekty, nejméně 25 % hodnoty/počtu podílů na kapitálu nebo hlasovacích práv první právnické osoby;*

iii) *třetí právnická osoba drží, přímo nebo nepřímo, včetně podílů držených propojenými subjekty, nejméně 25 % hodnoty/počtu podílů na kapitálu nebo hlasovacích práv jak první, tak druhé právnické osoby;*

[...]

32. *převod - jakýkoli prodej, postoupení nebo zcizení vlastnického práva, výměna vlastnického práva za služby nebo za jiné vlastnické právo, jakož i převod svěřenského majetku v rámci svěřenské transakce ve smyslu občanského zákoníku.*

- článek [11] - Zvláštní ustanovení pro uplatňování daňového zákoníku

(2) *V rámci transakce mezi rumunskými subjekty a propojenými subjekty, které nejsou usazeny v Rumunsku, jakož i mezi rumunskými propojenými subjekty, mohou daňové orgány upravit výši příjmů nebo výdajů každého ze subjektů podle toho, co je nezbytné, a to za účelem zohlednění tržní ceny zboží nebo služeb poskytovaných v rámci transakce. Při určování tržní ceny transakcí mezi propojenými subjekty se uplatní nejvhodnější metoda z následujících metod: [...]*

- článek 29 - Příjem stálé provozovny

(3) *Zdanitelný zisk stálé provozovny se stanoví tak, že se tato stálá provozovna považuje za samostatný subjekt a uplatní se pravidla pro stanovení převodních cen při určování tržní ceny převodu mezi zahraniční právnickou osobou a její stálou provozovnou. Pokud stálá provozovna nemá fakturu za výdaje, které jí byly připsány jejím hlavním sídlem, musí ostatní podpůrné doklady obsahovat prvky, které prokazují skutečný vznik nákladů a přiměřené připsání těchto nákladů stálé provozovně při uplatnění pravidel v oblasti převodních cen.*

II. Unijní právo:

Smlouva o fungování Evropské unie

Článek 49

(bývalý článek 43 Smlouvy o ES)

V rámci níže uvedených ustanovení jsou zakázána omezení svobody usazování pro státní příslušníky jednoho členského státu na území jiného členského státu. Stejně tak jsou zakázána omezení při zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností státními příslušníky jednoho členského státu usazenými na území jiného členského státu.

Svoboda usazování zahrnuje přístup k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkon, jakož i zřizování a řízení podniků, zejména společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce, za podmínek stanovených pro vlastní státní příslušníky právem země usazení, nestanoví-li kapitola o pohybu kapitálu jinak.

Článek 63

(bývalý článek 56 Smlouvy o ES)

1. *V rámci této kapitoly jsou zakázána všechna omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi.*

2. *V rámci této kapitoly jsou zakázána všechna omezení plateb mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi.*

6. *Důvody, které vedly předkládající soud k položení předběžných otázek*

(*omissis*)

V projednávané věci je soud vyzván, aby ověřil legitimitu správních daňových aktů vydaných daňovým orgánem, kterými byly k tíži žalobkyně stanoveny dodatečné daňové povinnosti ve formě daně z příjmů právnických osob, a to z důvodu, že převedla likviditu na mateřskou společnost v Itálii a že daňový orgán měl za to, že s ohledem na výše uvedenou vnitrostátní právní úpravu musí být tyto transakce považovány za transakce mezi propojenými subjekty, na které se vztahují pravidla v oblasti převodních cen. Daňové orgány se pro tento postup rozhodly, jelikož výše uvedený čl. 11 odst. 2 daňového zákoníku stanoví, že transakce mezi rumunskými subjekty a propojenými subjekty, které nejsou usazeny v Rumunsku, podléhají pravidlům převodních cen, a že pojem „rumunský subjekt“ zahrnuje pobočku, která představuje stálou provozovnu subjektu, který není usazen v Rumunsku, a to s ohledem na čl. 29 odst. 3 daňového zákoníku.

Naopak pokud by takové transakce byly uskutečněny mezi pobočkou a mateřskou společností v Rumunsku, nemohly by být kvalifikovány jako transakce podléhající pravidlům převodních cen, neboť pobočky nejsou daňovým zákoníkem považovány za samostatné subjekty, pokud nepředstavují stálou provozovnu právnické osoby-nerezidenta.

Soud prvního stupně má za to, že v projednávané věci je svoboda usazování uvedená v článku 49 SFEU omezena, neboť převody likvidity mezi pobočkou usazenou v členském státě a mateřskou společností-nerezidentem se uskutečňují za nákladnějších podmínek, než stejný typ převodů, ke kterým dochází mezi pobočkou a mateřskou společností, které se nacházejí ve stejném členském státě.

Z těchto důvodů a vzhledem k tomu, že Soudní dvůr Evropské unie nikdy nerozhodoval o této otázce, přičemž je třeba rozhodnout spor v prvním stupni, a s ohledem na ustanovení článku 267 SFEU, považuje tento soud za nezbytné obrátit se na Soudní dvůr (*omissis*).

(*omissis*)

Z TĚCHTO DŮVODŮ

JMÉNEM ZÁKONA

ROZHODL TAKTO:

Soudnímu dvoru Evropské unie se na základě článku 2[67] SFEU předkládá následující předběžná otázka:

Brání článek 49 a článek 63 Smlouvy o fungování Evropské unie takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v projednávaném sporu [čl. 11 odst. 2, čl. 29 odst. 3 zákona č. 571/2003, jímž se zavádí daňový zákoník], která stanoví možnost překvalifikovat bankovní převod peněz od pobočky usazené v členském státě na mateřskou společnost usazenou v jiném členském státě jako

transakci, která vytváří příjmy, s následnou povinností uplatnit pravidla v oblasti převodních cen, zatímco pokud by stejná transakce byla uskutečněna mezi pobočkou a mateřskou společností, jež jsou obě usazeny ve stejném členském státě, tato transakce by nemohla být překvalifikována stejným způsobem a nebyla by uplatněna pravidla v oblasti převodních cen?

(omissis)

PRACOVNÍ DOKUMENT